

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORALNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

I.

CÍRKEV A POVOLÁNÍ ČLOVĚKA

Je třeba odpovídat na vnuknutí Ducha

Boží lid se snaží pod vlivem víry, kterou věří, že je veden Duchem Páně, jenž naplňuje zemský okrsek, rozeznat v událostech, potřebách a požadavcích, v nichž má účast spolu s ostatními lidmi naší doby, opravdové známky Boží přítomnosti nebo Božího úradku. Víra totiž osvěcuje všecko novým světlem a zjevuje Boží záměr týkající se celkového povolání člověka, a proto vede mysl k řešením plně lidským.

Sněm zamýšlí nejprve posoudit v tomto světle ty hodnoty, které se dnes nejvíce cení a ukázat, že vyvěrají z božského zdroje. Pokud jsou tyto hodnoty plodem nadání daného člověku Bohem, jsou velmi dobré; ale pokazenost lidského srdce je nezřídka odvrací od jejich náležitého zaměření, takže potřebují být očištěny.

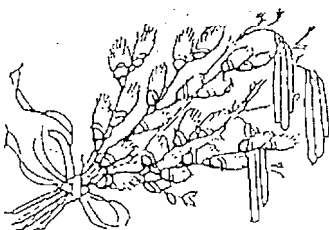
Co soudí církev o člověku? Co by bylo možno doporučit k výstavbě dnešní společnosti? Jaký je poslední smysl lidského počínání na tomto světě? Na tyto otázky se čeká odpověď. Z toho se nanejvýš jasně ukáže, že Boží lid a lidské pokolení, jehož je součástí, si navzájem poskytují službu, takže poslání církve je povahy náboženské a tím i svrchovaně lidské.

RADOSTNĚ
MILOSTIPLNĚ
A POŽEHNANĚ
VELIKONOCE

VŠEM MILOVANÝM
KRAJANŮM
Z PLNA SRDCE
PŘEJE

Z V O N

DŮSTOJNOST LIDSKÉ OSOBY

Člověk je stvořen k obrazu Božímu

Lidé věřící i nevěřící téměř jednomyslně soudí, že všechno na světě má být zaměřeno k člověku jako svému středu a vyvrcholení.

Avšak co je člověk? Vyslovuje sám o sobě mnoho různých i protichůdných názorů, v nichž se často buď povyšuje na absolutní měřítko všech věcí, nebo ponizuje až k zoufalství; odtud jeho bezradnost a úzkost. Církev se do těchto těžkostí dovede vžít a může na ně, poučena božím zjevením, dát odpověď, která by popsala pravý stav člověka, vysvětlila jeho slabosti a zároveň dala možnost uznat jeho pravou důstojnost a povolání.

Písmo svaté totiž učí, že člověk byl stvořen k obrazu Božímu, se schopností poznávat a milovat svého Stvořitele, a byl od něho ustanoven pánem nad veškerým pozemským tvorstvem, aby mu vládl a užíval ho k slávě Boží. "Co je člověk, že si na něj vzpomínáš, a co dítě lidské, že je navštěvuješ? O málo menším než anděly jsi ho udělal, dal korunu cti a slávy mu na hlavu, vládu jsi mu dal nad dílem svých rukou a kde jen co je, jsi mu položil k nohám" (Zalm 8, 5-7).

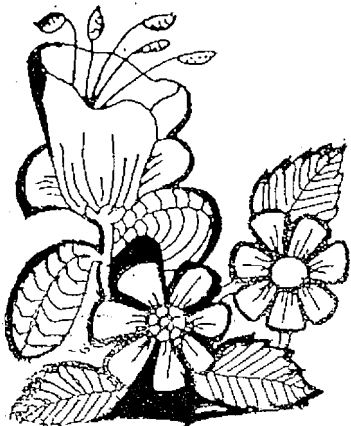
Bůh však nestvořil člověka samotného; od samého počátku "jakožto muže a ženu je stvořil" (Gn 1, 27). Jejich sdružením vzniká první forma osobního společenství. Člověk je totiž jádrem své přirozenosti bytost společenská, a bez vztahu k ostatním nemůže žít ani rozvíjet své vlohy.

Bůh tedy viděl - jak čteme opět v Písmě svatém - "všecko, co udělal, a bylo to velmi dobré" (Gn 1, 31).

(pokračování)

* * *

CHVÁLIME ŤA, PANE,

za krásu sveta, čo odzrkadľuje tvoju božskú krásu - za slnko a svetlo dnešného dňa - za dážď a rosu, čo zavlažili zem, - za nesčíselné poklady, čo si skryl pre človeka.

... Za elán jedle, čo sa priamo týči k oblohe, za elán našich srdc, čo sa blíži k tebe, za krásu kvetov, čo sejú tvoju dobrotu, za radosť dieťaťa, čo sa usmieva matke.

Za jasnosť očí, čo odzrkadľujú oblohu, za jasnosť očí, čo svedčia o tvojej prítomnosti. Za rosu, čo občerstvuje ráno, za milosť, ktorú nám darú t o j š t r . . .

(Courtois 12)

ČTVRTÉ PŘIKÁZÁNÍ

CTI OTCE SVÉHO A MATKU SVOU

Ujmi se svého otce, synu, zestárne-li, a nezarmucuj ho, dokud je naživu. Měj strpení, slábně-li mu rozum, a nepohrdej jím, jsa v plné své síle. Soucit s otcem se ti nezapomene nikdy a připočítá se ti to za tvé hříchy. Vzpomene se na to za tvého utrpení, jak teplo za jinovatky to odkládí tvé hříchy.

Kdo opouští otce, jako by Bohu se rouhal, a Pánem proklet, kdo trápí svou matku.

(Sir 3, 12-16)

Když Bůh poslal na svět svého Syna, poslal ho jako člena rodiny. Ježíš chtěl mít ženu za matku a muže za pěstouna a být jim poddán. Tím nám naznačil, jak velikou důležitost přikládá rodině. Svým životem v Nazaretě v kruhu Svaté rodiny Kristus posvětil rodinný život a ukázal nám, jak má rodinný život vypadat. Poučil ná o vznešenosti úkolu rodičů tím, že ctil Marii a Josefa. Viděl v nich zástupce svého nebeského Otce.

Ve čtvrtém přikázání Desatera Bůh nám připomíná, že jako jeho děti máme mít v úctě autoritu v rodině, ctít své rodiče a poslouchat je. Dále že máme mít v úctě též jeho ostatní zástupce, kteří nad námi mají moc v širší lidské rodině, a poslouchat je.

* Jak zachováváme čtvrté Boží přikázání?

Čtvrté Boží přikázání zachováváme, když posloucháme všechny zákonitě ustavené představené, a sami pravomoc nám svěřenou vykonáváme svědomitě. Rodiče zachovávají toto přikázání tím, že pečují o duchovní i hmotné potřeby svých dětí, že je mají rádi, chrání je, vedou ke kázni, vychovávají je, dávají jim dobrý příklad a připravují je, aby jednou žily v tomto světě jako Boží děti a dosáhly věčného spojení s Bohem. Když je to možné, katoličtí rodiče jsou povinni posílat své děti do katolické školy.

Děti zachovávají čtvrté přikázání tím, že poslouchají své rodiče, ctí je, mají na ně ohled a ve stáří je podporují.

+ + +

Pojď se mnou, jako jsi šel s učedníky do Emauz.
Putovali smutně po cestě, která vede od kříže, potkali Tě a nepoznali.
Tvá slova jim dodala mysl. Poznali Tě, když jsi jim lámal chléb. Připomeň mi to ve chvíli, když jsem smutný a už nemohu dál. Připomeň mi, že žiješ, a dej, abych šel s Tebou dále - po Tvé cestě.

+ + +

1. Za zemř. Evžena Dattschenko - paní R. Dattschenko
- Za zemřelého Jana Gašparíka - jeho manželka a děti
2. Za zemřelé rodiče Dr. Marko a Marii Weirichovy -
manželé Brotánkovi a Weirichovi s rodinami
- Za zemřelé rodiče - paní Anna Bořek-Dohalská
3. Za rodinu Strnadovu - paní Růžena Dattschenko
- Za zemřelou Ludmilu Černou
4. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání mamince k
80. Narozeninám - pan František Hortvík
- Z zemř. Oldřich Benáčka - paní Růžena
Bunžová s rodinou
- Za zemřelých rodičů Máriu a Imricha Šur-
lákových - rodina Kovačikova
5. Za zemř. Oldřicha Benáčka - manž. Krátcí
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - Otakar, Linda a John Henry Bláha
- Za zesnulé Dr. Josefa F. Špačka s chotí - jejich děti
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - rodina Tomečkova
7. Za zemřelého manžela a živých a zemřelých členů rodin Cicákovej a
Gluvňovej - paní Mary Gluvňova
8. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - pan Jan Vagasský s rodinou
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - rodina Daňkova
9. Za zemřelého Dr. Bohumíra Bunžu - rodina Slívova
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - rodina Kubelkova
10. Za zemřelého tatínka Dr. Marko Weiricha - děti s rodinami
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - rodina Filova
11. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - rodina Slívova
- Za zemřelého Vlastimíla Bílka - rodina Daňkova
12. Za zemřelého Dr. Bohumíra Bunžu - paní Vlasta Macků
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - manželé M. a L. Královi
13. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - Dr. Vladimír Dostál s rodinou
- Za zemřelého Dr. Bohumíra Bunžu - manželé Martin a Libuše Královi
14. Za zemřelého manžela a živé a zemř. členy rod. Benáčkovy z obou
stran - paní Anička Benáčková
15. Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovou - její manžel
16. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - Pěvecký Sbor Velehrad
- Za zemřelého Oldřicha Benáčka - paní Anežka Šantorová
17. Za zemřelé dědečka a babičku Slováčkovy - rodina Malíkova
18. Za zemřelého Pavla Salaja - rodina Kovačikova
19. Za zemřelého Dr. Bohumíra Bunžu - manželé Martin a Libuše Královi
20. Za zemřelého Ferdinanda Peroutku - manželé Stránští

21. Za zemřelé rodiče, bratra a sestru - paní Růžena Bunžová
22. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - manželé M. a L. Královi
23. Za zomrelú Mary Bena - Tan. Skup. "Limbora"
24. Za zemřelého Oldřicha Benáčka - paní Jarmila Múdry
25. Za zemř. bratra Františka a za celou rodinu - paní Anna Otrubová
26. Za zemřelého tatínka Pavla Cipko - rodina Otrubova
27. Za zemřelého Josefa Malíka - manželka a děti s rodinami
28. Za zemřelou manželku a maminku, a za rodiče a příbuzné z obou stran - Dr. Vladimír Dostál s rodinou
29. Za zemřelého Bohuslava Štastného a jeho rodinu - rodina Jelínkova
20. Za zemřelého Pavla Cipko - rodina Otrubova

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ

Paní Růžena Drhová se dožívá DEVADESÁTKY a paní Marie Hortvíková a pan Vavro Ryšavý OSMDESÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnání.

umřel za
naše hříchů
ve shodě
+ s Písmem. +

Jako jiná léta, i letos budou ČESKÉ OBŘADY SVATÉHO TÝDNE v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii: Na ZELENÝ ČVRTEK v 7:00 hod. PM - na VELKÝ PÁTEK v 6:30 hod. PM. na BÍLOU SOBOTU v 7:00 PM.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ

každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně.
(1st Ave. a 66th st.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY

každou neděli v 10:15 ráno u P. Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostela, kde je po bohoslužbách SPOLEČNÁ SNÍDANĚ a zkouška pěveckého sboru "Velehrad".

*Bylo by opravdu kruté,
kdyby nás Bůh soudil podle měřítek, která uplatňujeme vůči druhým lidem. Kdyby byl tak přísný a nesmlouvavý. Ale on přichází k hříšníkovi aby mu odpustil.*

Mohu tedy zkusit jednat podobně, podobat se mu.

(Mt 7, 1)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Dopřej mi chuť k jídlu, Pane,
a také něco, co bych jed.
Dej mi zdravé tělo, Pane,
a nauč mě s ním zacházet.

Dej mi zdravý rozum, Pane,
ať vidím dobro kolem nás,
ať se hříchem nevydělám,
a napravit jej umím včas.

Dej mi mladou duši, Pane,
ať nenařika, nereptá,
dej, ať neberu moc vážně
své pošetilé malé "já".

Dej mi, prosím, humor, Pane,
a milost, abych chápal vtíp,
ať mám radost ze života
a umím druhé potěšit.

sv. Tomáš Morus

Nemocnému se leccos promine. Kdo i při nepatrném doteku rány nařiká, s tím nakládáme při ošetřování opatrněji. U zdravých lidí je takováto péče zbytečná. Těm docela trochu tvrdosti jen prospěje, aby totiž při každé maličkosti hned neomdlévali.

Koho více milujeme, tomu věnujeme také větší péči. Milovat znamená chtít dobré. Proto nemiluje ten, kdo chyby přehlídí a neodstraňuje různé nectnosti duše. Třebas to působí milovanému bolest, hlavně však, když mu to pomáhá.

Na čem nám velmi záleží, na tom nestrpíme žádné vady a chyby. I malý nedostatek ubírá drahocenné perle na ceně. O toho, koho miluješ, pečuj tak a tak ho zušlechťuj, aby byl bez jakékoliv poskvrny.

I maličkosti škodí mnoho. Trn - jaká je to maličkost - a přece překáží lvu v běhu k jeho cíli. Proto čím více někoho miluješ, tím pozorněji na něm sleduj jeho chyby.

(JISKRY SVATÉHO IGNÁCE)

Krásné cvičení: představit si ty nejpro-
tivnější lidi, které znám, představit si
je zcela konkrétně, jak je Bůh zahrnuje
svou péčí a láskou. A pak u toho
zdroje péče a lásky - u Boha - setrvat
a nechat zaplavit sebe. A nechat odpla-
vit i to, co se staví mezi mne a mezi
druhého.

(Mk 8. 44-45 ,

Najväčšie dobro, ktoré môžeme preukázať druhým nie je v tom, že im dáme naše bohatstvá, ale v tom, že im pomôžeme odokryť ich vlastné.

(Lavelle)

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Povedzte mi, môže sa niečo do vášho oka zmestiť? Zaiste nie. Ani len stebielko slamy. A tak je to i s nebom. Ani len steblo cudzieho majetku sa tam nevmetí. Ak by niekto z vás umrel a mal by na svedomí čo len jednu ihlu, i tak by ho zastavili pri bráne nebeskej. Ihla je iste maličkosť. A krádež ihly je len malým hriechom, ale vás uistujem, že i za malú krádež sa bude veľmi raho pať oč c.

Svätý Augustin nie nadarmo hovorí:

- Hriech krádeže sa neodpustí, kým sa zlodej nerozhodne, že škodu nahradí.

A preto mohli by ste sa akokoľvek spovedať zo svojej krádeže, hriech sa vám neodpustí, kým ukradnutú vec nevrátite, teda, rozumejte ma dobre: kým nevrátite vec, ktorú neoprávnene u seba držíte. Ak vec vrátíte nemôžete, musíte si vzbudiť aspoň pevné predsavzatie, že to vrátite alebo nahradíte hneď, ako vám to bude možné. A pamätajte i na to, milé deti, že krádež malých vecí vedie k ťažkým hriechom. Malá krádež vabi a dráždi k väčším. Dnes ukradne voľakto pár halierov, zajtra už golier, pozajtre jablko, potom knihu a na konci sa toho nazbiera veľa a čoskoro bude mať pred Bohom poriadny účet.

Ak sa teda nechceme vystaviť všeobecnej hanbe a nechceme si obťažiť svedomie, chraňme sa krádeže. Cudzieho majetku sa neoprávnene ani len nedotknime. S cudzím majetkom buďme tak opatrní ako s ohňom. Len čo vám padne iskra na šaty, hneď ju strasiete. Práve tak treba spraviť, keď zbadáte pri sebe nejakú cudziu vec, čo vám nepatrí. Hneď ju dajte na miesto. Potrebujete niečo? Poproste svojich kamarátov. Sú šlachetní. Pomôžu vám. Darujú, alebo požičajú vám, čo potrebujete. A keď nie, tu sú ešte i vaši predstavení, ktorí vám podľa možnosti tiež vždy hľadajú vyhovieť... Dobrú noc!

Takto hovorieval Don Bosko.

- Nepovedal nič zvláštneho - poviete.

Ano. Nepovedal nič zvláštneho. Ale čo povedal, aké je to čisté, jasné, presvedčivé a ucelené. A v tejto svojej jednoduchosti aké je to krásne, strhujúce a nezabudnuteľné.

...A preto aj my môžeme povedať:

- Nepovedal nič zvláštneho, ale hovoril jazykom a rečou svätých.

Večerné slovy sa vždy končilo želaním: Dobrú noc! Chovanci naň s úprimnou povďačnosťou jednohlasne odpovedali:

- Grazie! Ďakujeme!

A Don Bosko, opierajúc sa o iných, zišiel z katedry. Keď potom odchádzal, každý mu hľadel pobozkať ruku. Niektorí chceli byť ešte s ním, aby sa čo-to poradili, iných si podržal on sám. Boli to rozhovory veľmi

krátke, ale poučné, často na celý život rozhodujúce:

- Ako sa ti vodí?
 - Veľmi dobre.
 - A duševne?
 - Nuž...
 - A čo, keby si tak teraz v noci mal umrieť, bol by si spokojný?
 - Nie celkom.
 - Tak teda, kedy prídeš na spoveď?
 - Zajtra ráno.
 - A prečo nie hneď teraz?
 - Nie... Dnes ešte nie som dosť pripravený.
 - Tak teda ráno. Ale istotne!
 - Istotne.
 - Sľubuješ?
 - Sľubujem, Don Bosko.
- A odchádzal do spálne v duchu už premený.

* * *

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

Josef Václav Sládek

TĚM NEJMENŠÍM

Já mám povoz
o dvou koních,
neběž-li,
prásknu do nich!

Jsou ty koně
neučeny
a já jsem kluk
nezvedený.

Kam si chtějí,
tam si chodí;
dobře mají
když mne shodí!

